

Geachte commissieleden

Graag richt ik mij tot u. Ik ben de dochter van Wim Strous en woon samen met mijn moeder en broer aan de Paarloweg 5. Directe burens dus van het nu voorgestelde gebouw voor de dames van Happiness.

Helaas kan mijn vader u niet toespreken omdat hij kortgeleden is overleden. Mijn moeder en broer zijn hier tevens aanwezig maar zij zijn niet in staat u vandaag toe te spreken.

Ik weet dat mijn vader ernstig bezwaar maakte tegen de bouw van het enorme appartementengebouw en hij heeft ons daarover ook regelmatig geïnformeerd.

Ik zou u graag willen vertellen hoe het zo ver is gekomen dat mijn vader zich is gaan verzetten tegen de huidige bouwplannen, waar hij eerst geen bezwaar had tegen de oorspronkelijke gedachte van de ontwikkelingen door MERU voor de dames van Happiness.

Begin 2018 werd mijn vader benaderd door mevrouw Postel van de MERU. Zij gaf aan dat MERU een plan had om de naast ons gelegen hoeve 't Hemke geschikt te maken voor een groep van circa 20-25 dames die toen nog woonachtig waren te Heibloem. Deze locatie was sterk verouderd en zij waren op zoek naar een nieuwe plek waar zij in alle rust konden mediteren. De gedachte was om de hoeve eventueel te gaan verbouwen of te vervangen door een gebouw in gelijke omvang als het bestaande Hemke. Mijn vader gaf aan dat hij dit een ontwikkeling vond die hij zou ondersteunen ervan uitgaande dat de bebouwing zowel in omvang als hoogte ongeveer gelijk zou worden als de bestaande hoeve 't Hemke.

De enige zorg die hij destijds had was dat de dames mogelijk in een later stadium zouden kunnen gaan klagen over de lucht van onze kippenhouderij, omdat de dames nu in Heibloem klaagden over de stank van omliggende varkenshouderijen. Mevrouw Postel verzekerde hem dat zij hier zeker niet over zouden gaan klagen.

Hij had daarom dan ook geen moeite om mevrouw Postel te helpen met de opvang van vleermuizen die in de bestaande gebouwen nestelden door meerdere vleermuiskasten aan onze panden op te hangen.

Echter medio september 2018 kreeg mijn vader te horen dat er een principe verzoek door de gemeente was aanvaard waarin plots ook nog een aanzienlijk gebouw naast de nieuwe bebouwing op de plaats van 't Hemke zou komen. Deze bebouwing was altijd nog voor de groep dames uit Heibloem. Wel zouden er seminars gegeven gaan worden aan personen die kort bij de dames zouden logeren. Hij was hier tot dan niet over geïnformeerd door mevrouw Postel. Bij navraag liet zij hem een plattegrond zien waarop deze extra bebouwing van bovenaf werd getoond. Zij gaf aan mijn vader aan dat hij zich geen zorgen hoefde te maken omdat het gebouw maximaal twee bouwlagen zou hebben. Net als het voormalig Hemke en daarom nauwelijks zichtbaar zou zijn. Bij navraag bij de provincie werd het mijn vader duidelijk dat twee bouwlagen betekende twee verdiepingen die gebruikt worden voor bewoning of daar aan verbonden activiteiten.

Ook toen had mijn vader nog vertrouwen in de woorden van mevrouw Postel.

Pas na het lezen van de inhoud van het aanvullend principeverzoek van augustus 2019, waar hij voor het eerst ook kennis kreeg van de omvang van het extra gebouw, werd hem duidelijk dat hij eigenlijk onjuist was voorgelicht door mevrouw Postel. Het

extra gebouw werd namelijk niet 2 maar 4 bouwlagen hoog en niet de uit het eerste principe verzoek herleidbare 70 meter lang maar 83 meter. Toen hij navraag deed bij mevrouw Postel stelde zij dat hem dit allemaal al eerder was verteld en daarop verder niet wenste te reageren. Toen hij zei dat hij geen enkel besef had gehad van de uiteindelijke omvang en hoogte en er door haar informatie van uitging dat het altijd nog ging om de herhuisvesting van de ca 20-25 dames uit Heibloem gaf mevrouw Postel simpel aan dat dit nu de plannen waren. Het gebouw werd nu aanzienlijk vergroot omdat er tevens een groep uit Zwitserland aan de groep uit Heibloem werd toegevoegd.

Ik weet nog dat mijn vader emotioneel aan tafel zat na het gesprek met mevrouw Postel, omdat zij zijn opmerkingen over het enorme gebouw afdeed als "dit heb ik je toch verteld". Volgens mijn vader een pertinente leugen. Ook herinneren wij ons dat het vertrouwen in uitlatingen van mevrouw Postel volledig was verdwenen, nadat hij haar had gezegd dat het gebouw een enorme "lichtbak" zou worden recht tegenover zijn huiskamer en buitenterras. Mevrouw Postel had geantwoord dat hij zich geen zorgen hoefde te maken, want de dames gingen vroeg naar bed. En anders zou zij wel verduisteringsgordijntjes laten plaatsen.

In de daaropvolgende maanden had hij contact met diverse personen, die hem vertelden dat de plannen van de MERU al langer in een verder gevorderd stadium waren dan bekend aan de omwonenden. Zowel mevrouw Postel als de gemeente hebben mijn vader nimmer op de hoogte gesteld van deze ontwikkelingen. Ik weet nog hoe teleurgesteld hij was in de houding van mevrouw Postel en zeker ook in de werkwijze van de gemeente en de beheerders van het landgoed. Vanaf dat moment is mijn vader in overleg gegaan met de bewoners in de buurt van Paarlo om na te gaan wat hun mening was over deze bouwplannen. Hieruit bleek dat geen van allen enige weet hadden van de plannen voor de bouw van het enorme gebouw. De meesten personen wisten op dat moment niet beter dan dat 't Hemke of verbouwd zou gaan worden of vervangen werd door een soortgelijke nieuwbouw ten behoeve van de dames uit Heibloem. En dat vonden zij wel prima.

Daarom ook dat er pas vanaf begin 2020 een reactie kwam van de buurtbewoners aan de Paarloweg. Eerst werd alle informatie bij de gemeente opgevraagd, waaruit bleek dat er inderdaad al geruime tijd gesprekken werden gevoerd tussen mevrouw Postel namens de MERU en de gemeente over een enorm nieuwbouwplan voor de Paarloweg 3.

Dit tot verdere verontwaardiging van mijn vader, die vanaf dat moment ook geen vertrouwen meer had in de woorden van vertegenwoordigers van de gemeente, zoals bouwzaken.

Dit werd nog eens bevestigd toen mijn vader de notulen van het overleg op 28 januari 2020 tussen mevrouw Postel en de MER-commissie onder ogen kreeg. Zelfs op dat moment gaf mevrouw Postel naar de leden nog glashard aan dat de bebouwing na de sloop van 't Hemke "De nieuwbouw zal in ongeveer dezelfde massa als het oude gebouw worden opgetrokken. Dit houdt in twee lagen en een kap." En dat terwijl er op dat moment al sprake was van het grote hoofdgebouw. Ook de aanwezige vertegenwoordigers van de gemeente corrigeerden deze uitlatingen van mevrouw Postel niet en er werden ook geen bouwtekeningen gepresenteerd. Daarop heeft mijn vader nog contact gezocht met een van de leden van de commissie die aangaf dat geen aandacht is besteed aan de omvang van de bebouwing op de uitlatingen van mevrouw Postel en dat enkel is gekeken naar de

landelijke inpassing. Indien hij weet had gehad van de enorme afmetingen had hij er zeker anders naar gekeken. Temeer omdat door de enorme afmetingen van het hoofdgebouw de voorwaarden van doorzicht naar het achterliggende landschap niet geborgd zijn.

De onvrede in de buurt leidde uiteindelijk tot een uitnodiging van mevrouw Postel om de buurt nader te informeren over de plannen van de MERU voor de dames van Happiness. Dit was echter geen succes. Mijn vader kwam terug en vertelde dat hij gedurende 95% van de tijd was geïnformeerd over de weldaden van de Maharishi gemeenschap en de meditatie effecten op de wereldvrede van de dames van Happiness. Het laatste kwartier werd gesproken over de nieuwbouw, waarbij mevrouw Postel weigerde in te gaan op de bestaande plannen. Die lagen bij de gemeente en wachtten op goedkeuring. Pas daarna zou de buurt worden geïnformeerd.

De onvrede die in de buurt ontstond over de inhoud van deze informatieavond en door de geheimzinnigheid over de plannen door mevrouw Postel leidde tot de oprichting van een bewonersinitiatief, waarin mijn vader tot zijn dood actief deelnam.

Waar hij in eerste instantie nog optimistisch was vanwege het nieuw te voeren beleid van minder stenen in het buitengebied, zoals vastgelegd in de nieuwe structuurvisie 2050 werd in de daarna volgende periode steeds meer duidelijk dat het college, ondersteund door haar ambtenaren, steeds meer “geitenpaadjes” zochten om deze plannen toch doorgang te laten vinden. Hierbij werd het ontkennen van de feiten en handelen in onjuiste “oprechte juistheid” door de betrokkenen binnen de gemeente telkens gehanteerd.

Tot slot

- Tegen de komst van de dames van Heibloem heeft mijn vader nimmer bezwaar gemaakt. Ervan uitgaande dat zij woord houden, nu en op termijn, geen bezwaar te maken tegen onze kippenhouderij.
- Het verzet van mijn vader was en is van ons tegen de bouw van het enorme hoofdgebouw wat voor herhuisvesting van de dames uit Heibloem niet noodzakelijk is.
- Een gebouw in ongeveer gelijke omvang en hoogte als het voormalig Hemke zal van ons geen weerstand ondervinden. Ook niet als deze dan 40 bij 40 meter moet worden, zoals overigens nu op de “verbeelding” weergegeven.
- Uit de laatste tekeningen wordt duidelijk dat de dames een buiten terras op het dak van het facilitair gebouw en ook een terras aan de buitenzijde van het gebouw hebben. Beiden kijken direct uit naar onze voorzijde/terras waardoor onze privacy aanmerkelijk wordt aangetast.
- Als uw plannen doorgaan gaan wij tegen de gevel aankijken van een gebouw wat even hoog is als de gevel van het klooster te Koningsbosch, alleen dan nog eens 17 meter langer!
- Deze gevel telt 56 raampartijen die gericht zijn op ons woonhuis en waarin 50 ramen zijn van de kamers van de dames en de anderen van de entree en woonkamer. Deze zullen duidelijk een lichtuitstraling hebben naar ons. Zeker ook in de winter als de beplanting geen blad heeft.

Ik zou u allen willen vragen doe een familie die al generaties lang in alle rust op deze plek aan de Paarloweg 5 woont niet aan wat u zelf ook niet als buur zou willen ervaren.

Bij de dames van Inner Happiness gaan wij steeds meer denken aan Inner, want Outer hebben wij hen nog nooit gesproken om te vragen of wij gelukkig zijn met deze ontwikkeling.